

01 Polisdistrikt (där uppslaget mottagits)

SPANINGSUPPSLAG
i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

02 Arbetsenhet

KK1

03 Uppgiftsmottagare

04 telefon

05 datum

06 klockan

09 Plats för förturstämpel

Skoglund

860609

155

10 Brotts med vilket uppslaget hör samman

Palme

11 Spaningsuppslaget lämnat

 vid person-
ligt besök per telefon per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Per Häggström

| F-år | -mån | -dag | -nr

13 Yrke/titel

14 Postadress (utdelningsadress och ortsadress), telefon bostaden

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

Skandia, tfn 788 26 30 ank 2648

16 Uppslaget avser

 misstänkt
person fordon gods

17 Händelse (kort rubricering t ex laktagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

E 63

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelseid, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berört fordons reg nr, fabrikat, typ, årsmodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av ev hållpunkter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och ev sprit- eller narkotikapåverkan)

F= Förhørsledaren

H= Häggström

F: Skoglund kriminalen.

H: Ja hejsan.

F: Hur mår du?

H: Ja ganska bra.

F: Jag har tagit del av det här papperet som min chef Linder har tecknat ner efter samtal med dig.

H: Jaha du.

F: Och jag skall väl börja höra.... de där personerna.

Den här Roland Bergström, vad är det för en filur. Kontrollmannen?

H: Ja han är alltså, man har delat upp säkerhetsuppgiften här på olika sätt. Den här Roland Bergström har hand om inpasseringskontrollen. Vi har här på Skandia ungefär som ni, sådana här kort som vi sticker in i en läsare så kodar man. Det där är ett personligt kort så man ser alltså när han då sticker in kort i olika apparaturer. Sen skall det där ligga till grund för arbetstider och så. Den delen har han hand om. Sen har vi en kille som har hand om själva nyckel... alltså låsning, alltså av lås, och han heter Peter Larsson. Man har delat upp det så, varför vet jag inte. Jag tror att inpasseringskontrollen har mycket och göra med personalsidan.

 Forts-blad

19 Ovanstående uppslag

 kan anknyta till uppslag nr

21

 anknyter till uppslag nr22 Registrerat:
Signatur

23 Ärendet tilldelat

| datum

| signatur

20 Tagit del

Spaningschef

Signatur

| Bitr spaningschef

| Signatur

| Registrator

| Signatur

24 Färdigbearbetat: datum

| 25 Spanchef: sign

Det är därför Roland har fått den biten.

F: Jag tänkte prata med Roland Bergström ser du om det här yttrandet från Engströms sida.

H: Om Palme....

F: Ja just det.

H: Ja visst ser du, visst skall du få göra det. Han har alltså anknytning 2301.

F: 2301.

H: Jag kan väl, säga lite mer vad han har sagt till mig då.

Jag håller på och skriver ner allting, PM här om vad olika personer har sagt här. Du får det så småningom. I alla fall, den här Roland det är en juste kille, han jobbar alltså på en säkerhetsbit här som han har i kombination med sin personal-tjänst. Han jobbar på personalkontoret då. Han får, det börja med att på lördagen på morgonen så ringer den här Engström. Då ville han exakt veta när han stämplade ut, då meddelade Bergström att det är ganska svårt, jag måste då åka in på lördagen och titta på datalistorna och allt sånt där. Det ville han veta därför att det är polisen som vill veta det. Han måste få veta exakt när han stämplade ut. Han tycker det där är lite konstigt, han säger, okej det kan jag väl göra, men jag skall spela tennis och jag gör det i så fall efteråt. Sen börja han lite grann på, jag kommer inte ihåg, tre samtal fick han under dagen från Engström, då han ivrigt då efterfrågade den här tidpunkten. Under de här kontakterna så berättade då Engström vad han har upplevt kvällen innan. Då reagera då Bergström för olika saker, säger han till mig att han reagerade över att när han, Bergström alltså kom in på Skandia och gör den här kontrollen mot datalistorna så snappar han direkt att Engström har för lite stämplingar så att säga. På hans datalistor så kan han se att den här Engström då inte har använt kortet mer än två gånger under fredagen. Det är när han kommer till Skandia på morgonen klockan 08.10, och när han går klockan 23.19. Det är kanske inte så underligt för en utomstående men för oss som jobbar i Skandia är det här mycket märkligt. Varenda gång du skall ut här och käka lunch eller någonting så har vi de här inre skjutdörrarna i entrén, alltså innanför entrén som är låsta

med elektriskt lås. Där måste du använda, öppna dörrarna bara, om du bara skall prata med någon i receptionen till exempel måste du använda..... Likaså om du lämnar Skandia som den här killen har gjort för att äta, då måste du, för att komma in i Skandia igen, använda kortet. Vi tycker, jag till exempel använder mitt kort kanske sex gånger om dagen därför jag pratar då med folk i receptionen. Jag möter folk där nere, så får jag gå in och ut där. Varenda gång jag går in och ut måste jag sticka kortet för att öppna dörren. Det här är det första Bergström tycker är märkligt då, att det inte finns några fler avläsningar. Sen så tycker han det är konstigt att han har, att han berättar att han återvände tillbaks in på Skandia efter mordet. Där kan du prata med Roland själv hur det ligger till, men där är det faktiskt så att man skall skriva in sig i en bok och legitimera sig. Det där är mycket märkligt tycker han själv också för det saknar han också, inskrivning. Sen så, då reagerar han inte, men senare när Engström står i tidningarna och TV och berättar om vad han gjorde då kommer han ihåg vad han sa till honom den här första förmiddagen.

F: På lördag?

H: Just det. Då säger Engström det här, han såg så liten ut. De sa att det var Palme. Nu kan jag inte ordagrant... det får Bergström själv beskriva, men alltså, de sa att det var Palme och att han såg... men han såg så liten ut så jag trodde inte det var han. Sen säger han att, vi vände honom i framstupa sidoläge. En av flickorna sa då, såg du vem det var. Han var där när flickorna hade uppfattat vem det var, och sen säger han, vad den tanten var lik Lisbet. När då Bergström hör och läser om vad han uppger i tidningarna, då börjar han fundera lite grann över det här för det stämmer inte riktigt då. Det här han har hört första gången. Då börjar han fundera på det här. En annan sak som man kan fundera över det är att han fortsätter och pratar om, Engström alltså, under samtalen på lördagen om att han skall åka till Idre på söndagen. Han har inte hunnit packa under lördagen det han skall ha med sig på söndagen, men Bergström får ett intryck av att det är liksom inte planerat någon resa till lördag.... det är ju byte på lördagarna i fjällen, utan

det är på söndag han skall åka upp. Att det var bestämt så. Han tjarar om det där att han inte hinner packa, för de ringer från Oslo och vill veta den här tidpunkten.

F: För?

H: När han stämplade ut. Oslo vet jag inte riktigt vad han, om Roland, det fick inte Roland heller klart för sig vilka det var i Oslo som ville veta det här, men Oslo var nämnt. Så säger han en sak om Lisbet Palme, att hon rusade ut i gatan flera gånger och viftade på bilar för att få stopp på någon som kunde hjälpa till. Det här tycker ju han är lite märkligt bara för att det är ju bilar.... det är en taxichaufför bland annat, ja han reflektera i alla fall över detta. Det gör han då inte riktigt förrän på söndag, Roland då, när han läser tydligen i Svenska Dagbladet, alltså veckan efter då, det är väl då han går ut i pressen. I alla fall, då Engström uttala sig i tidningarna, då börjar han fundera över det här vad han själv har fått höra. Sen så gick Roland och jag och tittade då på den här beryktade cykelvägen som vi säger.

F: Beryktade?

H: Cykelvägen, det finns ju alltså tyvärr ett ställe där man kan taksigla in i Skandia utan att larmet går, utan att man kommer med på TV-skärmen, om man har då en nyckel till ett cykelrum där anställda på Skandia då kan få ställa in sin cykel, de som cyklar till jobbet. Det där cykelrummet kan man knalla ut och in i.

F: Är det som talas om Luntmakargatan?

H: Just det. Det är ju då i anslutning till det som det här larmet går 22.35.

F: Vad är det för adress på Luntmakargatan, nummer?

H: Nu skall vi se här, det är alltså alldeles intill min dörr här nere, ingången till det, det är garageinfarten som ligger precis i hörnan av Adolf Fredriks Kyrkogata och Luntis. Jag kommer inte ihåg numret men det är precis alltså i hörnan där. Det går ner en garagenerfart, där cyklar man också ner och halvvägs ner där så...

F: Men då måste man ha nyckel?

H: Jä man måste ha nyckel. Man kan, de flesta använder sig av ett kort, av sitt kort, men om man har en nyckel som, de som har jobbat länge kan ha, och som faktiskt också delas ut på

samma avdelning som han jobbar på, kontorsservice. Så kommer man in och ut där utan att nattvakterna, utan att vakterna ser

F: Kan man kolla om han har en sån nyckel Engström?

H: Ja det var det som... vi har ju som du kanske hörde planer på att göra en liten förundersökning på torsdag kväll.

F: Det visste jag inte, men det är intressant ja.

H: Då tänker vi gå in i hans rum. Vi har försökt och välja dag här, den enda möjliga dagen är alltså på torsdag kväll. Då tänker vi gå in och göra en förundersökning kan vi kalla det för.

F: Mycket bra. När jag kommer ihåg det här så vet vi ju att mordet begicks 23.21.-20.

H: Vet du det exakt?

F: Ja det sägs ju det här uppe.

H: Är det....

F: Åtminstone 23.21 kan man säga, då jämför man det med 23.19.

H: Ja precis, det har vi också gjort.

F: Då frågar man sig givetvis direkt, kan stämpelklockorna gå fel?

H: Nej.

F: Det är kollat?

H: Ja de går rätt. Sen har vi också ställt frågan hur mycket talade han med vakterna här nere i receptionen innan han lämnade lokalen. Intressant är att till dem, jag har hört dem också, de säger att när han kom in igen chockad efter det här mordet då säger han att han var vid Götabanken när det small. Jag vet att han sagt till er att han inte hör mer än ett skott därför att han är på väg ut genom dörrarna här på S-44. Vi har försökt och provgå det där och om man går rakt ut, man stämplar som han gjorde och bara knallar på och släpar stegen efter sig, fötterna efter sig, då har du gott om tid på en minut bort till Tunnelgatan. Du är, inom minuten är du i korset, då släpade vi fötterna efter oss. Om vi lägger till 30 sekunder för ett kort samtal om lite grann då har vi alltså 1,30.

F: Då slutar vi på?

H: Då slutar vi på 23.20.-30. Då har han alltså pratat bort en halv minut.

F: Det kan stämma bra det.

H: Men sen måste man då svara på en hel del andra frågor, hur fasen han kan tima detta. Det är det som vi har försökt och förklara genom den här, då räknar jag så här, han måste alltså ha haft en möjlighet att lämna Skandia. Han måste ha haft en möjlighet att komma in i Skandia för att tima detta. Då, om vi inte kan besvara den frågan så är det antingen så att det är helt oplanerat, det är bara att han stöter på dem. En galning alltså. Sen får han för sig någonting och har då, alltså det är bara en tillfällighet. Jag tror ju att det verkar lite mera planerat, det har i alla fall skett en viss övervakning

F: Är det någon som kan säga någonting om hans klädsel vid det här tillfället?

H: Ja det kan man visst göra. Vakterna har vi frågat om det. Han var klädd i något blått, det är vad en säger här, halvlång rock, handväska och så hade han sin keps som han hade på vintrarna, säger de. Det är väl den där knäppta kepsen.

F: Det stämmer ju bra.

H: Ja det stämmer ganska bra. De som vi har frågat, de som var här när han gick, det var ju en tjej som heter Anette Kohut och en kille som heter Henry Olofsson. De två satt i receptionen när han kom ner och gick ut. Sen när han kommer tillbaka chockad efter, det bör vara ungefär vid 23.45, då kommer han in igen då, då har Anette Kohut lämnat Skandia med bil från garaget under...

F: Vad har hon för bil, vet du det?

H: Nej, det är en ganska bra fråga, jag har, den tjejen får jag lite puls på faktiskt, jag får faktiskt lite puls på henne. Hon lämnar, hon är den enda av vakterna som har bil och jag har inte tagit reda på vad hon har för bil, men hon lämnar Skandia Luntis norr ut, svänger in Kammakargatan mot Sveavägen då, och sen ut på Sveavägen och Sveavägen norr ut. Hon bör på Östervägen 8 i Solna. Hon säger att hon har blivit hörd av polisen tidigare om detta, vad hon såg på vägen och så vidare. Faktum är att precis där hon har sin bil är också alldeles intill den dörr där larmet går 22.35. Den här flickan Anette Kohut hon är faktiskt ensam i receptionen när larmet går 22.35. Hon gör ingenting åt det här

larmet. Det kom att stå sen öppet den där dörren och larmas till 23.22 som du har hört. Det där ser du, det där har vi frågat de andra vakterna vad det kan bero på, de fattar inte det. Hon skall alltså vidta vissa åtgärder men det gör hon inte, hon struntar i det.

F: Det var ju konstigt.

H: Ja, lite konstigare ändå blir det därför att när vi då hör en annan av de kvinnliga väktarna, hon som då när larmet går är ute på rondering uppe i huset, åtta trappor upp och inte hör det här larmet, och ser larmet då på datan. Den hon berättar att Stig Engström har varit ute och käkat, kommer in klockan strax efter nio, men det berättar inte den här Kohut för oss inte, fast hon har varit med då i receptionen. Jag har frågat väldigt mycket om vilka som gått in, så säger hon inte det. Det får vi höra utav den andra att han har passerat in då strax efter nio igen.

F: Av....

H: Nej det hör vi av den här Anna-Lisa Gahn, det är alltså vakt nummer två. Just det här att hon döljer, om man nu vill vara lite illasinnad, det skall man ju vara, men Kohut alltså hon gör ingenting åt larmet. Hon berättar inte för oss att hon vet att han har varit ute klockan nio och återkommit, trots att vi är intresserad av den frågan. Sen så händer någonting annat när vi frågar, när lämnade hon då Skandia. Hon lämnar Skandia vill hon säga då, klockan 23.35. När vi pratar med Anna-Lisa Gahn, då säger hon att jag återvände från min rond, som började klockan 21, och återvände då klockan 23.25 tror hon. Då var den här Kohut borta. Det tycks som Anette Kohut vill fördröja, eller förlänga sin avresa så att säga från Skandia tio minuter ungefär. Hon sitter nämligen och väntar på Henry Olofsson, hon sitter av hans tid så att säga åt honom. Hon skall egentligen sluta klockan 20.45. Sen är det en annan sak Skogis, det är så här, att den här Anette Kohut hon säger att hon har ryckt in och sitter kvar i stället för, och väntar då på Henry Olofsson som skall spela bridge, då har han frågat henne om hon kan stanna från 20.45 till han kommer då. Ja, säger hon. Så frågade vi då vem hon satt med sin ordinarie tid, hon jobba bara från 16.45 - 20.45. Då nämner hon att hon satt

tillsammans med en flicka som heter Annsofie Olofsson, inte släkt eller på något annat sätt med Henry Olofsson. Hon säger, Anette, att hon satt från 16.45 på fredagen, till 20.45 med Annsofie Olofsson. Klockan 20.30 då kom Anna-Lisa Gahn som då jobbar normalt tillsammans med Henry Olofsson. Anna-Lisa hon kom 20.30 och så gick hon på rondan 21, och så blev då Anette ensam i receptionen. Då har vi tagit kontakt med Annsofie Olofsson för att få veta om hon har sett Engström komma utifrån och in. Det borde hon ha sett. Vet du vad den Annsofie säger till oss då, hon har inte varit på Skandia den här dagen. Hon säger att hon har bett Anna-Lisa Gahn sitta från 16.45 och hon har påtalat detta felaktiga påstående för Anette, men Anette vidhåller att Annsofie Olofsson var här i alla fall den här fredagen. Annsofie Olofsson vad gjorde hon då, jo hon åkte till Väst-Tyskland den här kvällen, klockan 19.

F: Ojdå. Det ser grant ut.

H: Visst börjar det se grant ut. Då frågar vi, vad faen är det här, vem faen är Kohut, vad är det här efternamnet, vad är det för, är det något östnamn eller vad är det här. Varför påstår hon så bestämt att Annsofie Olofsson sitter med henne från 16.45 till 20.45, när det i själva verket är så att Annsofie har vidtalat Anna-Lisa Gahn att gå hela vägen för henne. Du vet det är så jävla rörigt och det är så konstigt här. Det här borde man ju reda ut. Då förstår du bakgrunden till varför man håller på och, håller på och reda ut för mig själv vad..... någonstans. Det här är inte enkelt.

F: Har du kollat Kohut som du nämner här?

H: Nej jag har inte gjort det. Det är någonting med henne som, ja....

F: Hon har blivit hörd sa du, av polisen?

H: Ja hon säger det själv, att hon har hörts tidigare, och hon har ett, hon säger så här till exempel, att jag tror att polisen har tagit fel på tidpunkten därför att jag skulle ha skottet. Hon har alltså inte hört någonting 23.35, så hon vill alltså förändra tidpunkten här. Det har hon påstått till

den här kommissarien då som har hört henne. Det är någonting med henne som får mig att fundera lite grann. Jag kan inte sätta fingret på det, men du vet hur det är. Man får en sån här känsla för olika saker. Ibland säger hon för mycket, och ibland säger hon för lite. Hon är faktiskt den som hade bil här nere i garaget.

F: Jag skall kolla vilken bil hon har.

H: Det är den enda bilen som var här faktiskt, väktarna kommer ju gåendes, eller med tunnelbanan. Vad tänkte jag säga, på torsdag så tänkte vi, om allting klaffar, om vi kan få fram nycklar och så där, så tänkte vi göra det här då efter arbetstid. Det är klart om du har synpunkter på vad vi kan leta efter, vi tänkte leta efter nycklar förstås och sen leta efter bilder eller dokumänt. Du vet det här Mariehamn.

F: Mariehamn?

H: Ja, du vet att han har varit där också.

F: Nej det noteras ingenting här.

H: Nähä, nähä, man undra ju var han var någonstans under sin semester.

F: Ja just det, det stämmer. Han var inne i en klädesaffär där ja, det stämmer. Han var alltså inte till Idre?

H: Det var ju tveksamt, man kom och förfråga sig i alla fall om han var det. Sen kopplingen då till tryckeriet eller vad faen det var i Mariehamn på det här IAP. Han är ju grafiker den där killen. Han är ju alltså, han är ju då utbildad sån där, hans rum är ju ett sånt här grafiskt tryckeri kan man säga.

F: Mörkrummet?

H: Ja just det. Därför tänkte vi hitta, se då om vi hitta några kopplingar till det, och sen letar vi efter vapenfett, eller vapendelar.

F: Vad har du för anknytning?

H: 2648.

F: 2648. Vi får hålla kontakt nu. Jag går själv på semester på fredag, men jag har en kollega som jag jobbar ihop med.

H: Jag också hör du.

F: Du också.

H: Jag går från, ja då måndag 14/7.

ERSÄTTER SIDAN 10 I FÖRHÖRET MED PER HÄGGSTRÖM 1986-06-09

Sidan 10, sista sidan i förhöret utgår. Anledningen är att det saknar betydelse för ärendet.